

Toespraak bij de uitreiking van de Gouden Dijsselbloem 2013

Geachte meneer Rosenmöller, collega's en andere belangstellenden.

Wat zouden havenarbeiders ervan zeggen, als de voorzitter van de belangenbehartiger van de havenwerkgevers hen terecht zou wijzen, als het gaat om de toon van hun protesten tegen de in hun ogen slechte arbeidsvoorwaarden?

Wat zouden oppositiepartijen ervan zeggen, als de regering hen terecht zou wijzen als het gaat om de toon van hun protesten tegen de in hun ogen slechte maatregelen voor het land?

Zou men zich in de hoek laten zetten? Zou men het accepteren dat met een discussie over de toon tegelijkertijd de inhoud van hun bezwaren gebagatelliseerd wordt? Zou men beschaamd een stilte laten vallen, zoals vertegenwoordigers van de traditionele onderwijsbonden deden na een standje van de toen nog kersverse nieuwe voorzitter van de VO-raad?

'Laten we het wel gezellig houden, jongens. Laten we elkaar netjes behandelen. Old boys and girls, weet je wel? Jullie beseffen toch wel dat wij het beste met jullie voorhebben? Bovendien, dit soort gedoe is echt niet meer van deze tijd, jullie zouden eens moeten gaan moderniseren. Samen met ons de belangenvertegenwoordiging in het onderwijs hervormen. Dan nemen we het onderwijs zelf daar ook nog even in mee. 21st-century-skills, de leraar een coach, de iPhone de klas in, de leerling bepaalt zelf wel wat hij wil leren. En die leraren, jullie achterban? Ook die mogen hun toon best wat matigen, net als jullie. Zullen we dan meteen de ouderenregeling voor leraren afschaffen? Het recht van hoogopgeleide leraren op een hogere functieschaal nog in de couveuse smoren? Modernisering, dat is het, wat ik je brom. Je zult zien, daar gaat de onderwijskwaliteit echt van omhoog. Later zullen jullie ons gelijk geven en lachen we erom. Al dat gedoe, al dat getier en gescheld van jullie, nergens voor nodig. Toch? En bedenk goed, wie niet voor ons is tegen ons, want we moeten het samen doen'.

Is de toon van het antwoord van degenen voor wie beslissingen worden genomen niet onlosmakelijk verbonden met de kwaliteit van de besluiten en maatregelen die machthebbers nemen? Is de toon van een flinke vloek niet veel oprechter dan de toon van het slim gekozen eufemisme dat tegenstanders al bij voorbaat iedere kans op een goed verweer ontnemt? Wie kan nou tegen 'modernisering' zijn? Wie kan ertegen zijn dat dingen die 'niet meer van deze tijd' zijn verdwijnen? Wie kan ertegen zijn dat leerlingen opgeleid worden voor een goed bestaan in de 21ste eeuw? Wie kan het bestaan van laptop, smartphone, tablet, het world wide web en de multi-media-omgeving ontkennen? Woordspelletjes, drogredenen, eufemismen, machtspolitiek en al dan niet slechts emotionele chantage, het mag allemaal, maar eens flink verbaal uit je slof schieten en met je vuist op tafel slaan is voor de leraar uit den boze. Sois professeur et tais toi.

De leden van LIA hebben eind 2013 met grote meerderheid gekozen de Gouden Dijsselbloem aan de heer Rosenmöller toe te kennen. De voorzitter van de VO-raad liet vanaf het begin van de stemming de andere genomineerden, de heer Dijsselbloem zelf, mevrouw Bussemaker en de heer Dekker ver achter zich. Niet de minsten, dacht ik zo.

Ze hebben er alles aan gedaan, maar het mocht niet baten.

Een burgerinitiatief tegen de overvolle klassen zonder blikken of blozen naast je neerleggen is geen geringe prestatie van de heer Dekker. Bijna 50.000 handtekeningen van vooral leraren konden meteen de prullenbak in.

De cao-onderhandelingen voor het voortgezet onderwijs zogenaamd overlaten aan de sociale partners, onderwijsbonden en VO-raad, en ondertussen de hele boel chanteren om in die cao de teksten te krijgen die jij wilt is ook een knap staaltje van mevrouw Bussemaker.

De heer Dijsselbloem sprak zich voor de verkiezingen nog fel uit tegen het door laten lopen van de nullijn voor leraren. Dat zou slecht voor de kwaliteit van het onderwijs zijn en hoogopgeleiden doen kiezen voor andere sectoren. We weten allemaal wat een van zijn eerste besluiten was na zijn aanstelling als minister.

En toch kozen de stemmers voor de Gouden Dijsselbloem uiteindelijk voor de voorzitter van de VO-raad.

We verheugen ons nu al weer op de vlamme strijd om de Gouden Dijsselbloem 2014.

Het juryrapport luidt als volgt:

Winnaar van de GDB2013 is geworden: Paul Rosenmöller, wegens zijn pleidooi voor modernisering arbeidsvoorwaarden leraren

De man met een achtergrond in de vakbeweging en in de oppositie in de Tweede Kamer heeft zich nu volledig aan de andere kant van het politieke spectrum gepositioneerd. Moeiteloos voegt hij zich naar de gebruikelijke retoriek van zijn nieuwe werkgever, de VO-raad. Deze belangenbehartiger van de werkgevers in het voortgezet onderwijs zegt het beste voor te hebben met de hele sector, maar legt de lasten volledig bij de leraren. BAPO en entreerecht moeten weg, omdat scholen 'er het geld niet voor hebben' en omdat 'er gemoderniseerd moet worden'. De leraren hebben het nakijken, maar buitenstaander Rosenmöller weet wat goed voor hen is.

Paul Rosenmöller verdient de prijs wat LIA betreft voor de volle honderd procent. En met hem natuurlijk de VO-raad zelf.

De VO-raad noemt zichzelf een sectorraad. Dat suggereert dat er wordt opgekomen voor de sector voortgezet onderwijs. Niets is echter minder waar. We hebben hier te maken met de belangenbehartiger van de werkgevers in het voortgezet onderwijs.

Nooit heeft de VO-raad zich geschaard aan de zijde van de werknemers, nooit is de VO-raad zij aan zij met de mensen voor de klas tegen de overheid opgestaan, nooit wilde de VO-raad echt opkomen voor de kwaliteit van ons onderwijs.

De lumpsum was heilig, de nullijn onvermijdelijk, de verborgen bezuinigingen en daardoor steeds hogere werkdruk jammer voor de leraar. 'Want de VO-raad is met handen gebonden', zo zegt de VO-raad. In werkelijkheid hebben we te maken met machtspolitiek en

opportunisme. Het beleid van de VO-raad is een schoolvoorbeeld van alles wat nooit meer mocht gebeuren volgens de commissie Dijsselbloem.

En hoe staat het er nu voor, in 2014?

In 2014 gaat de VO-raad op de bekende weg verder. We hebben een nieuwe cao waar de honden geen brood van lusten. De werkdruk van de leraar 'valt best mee', hij moet er gewoon een andere 'perceptie' van krijgen.

27 lessen per week, bomvolle klassen?

'Het is niet meer van deze tijd om oudere leraren enige werkdrukverlichting te bieden door middel van iets als de BAPO. Bovendien wordt de jonge leraar erdoor benadeeld. Hoogopgeleide leraren trek je niet aan met een goed salaris en andere fatsoenlijke arbeidsvoorwaarden. Scholen bepalen zelf wel wie ze meer en minder willen belonen. Directies weten wel wat goed is voor de leraar.'

Ook jongeren worden echter vanzelf oudere leraren en we moeten alles op alles zetten om ook voor hen de werkdruk dan redelijk en behapbaar te houden. We willen ze niet kwijt. We moeten goed voor de werknemers zorgen. Goede werkgevers zijn. LIA wil van BAPO (Bevordering ArbeidsParticipatie Ouderen) naar BAPAL (Behoud ArbeidsParticipatie Alle Leraren). 20 lessen per week voor iedere leraar. Tijd voor kwaliteit. Meer tijd voor een goede lesvoorbereiding, meer tijd voor leerlingen.

En dan tot slot, met uw permissie, van de BAPO nog even naar de discussie over de onbevoegdheid in het onderwijs, een van de zagen aan de stoelpoten van de onderwijskwaliteit.

Ik vraag de VO-raad nu voor de zoveelste keer: waarom hebben ouders eigenlijk geen recht op informatie in de schoolgids en op de schoolwebsite over de onbevoegd gegeven lessen op de school van hun kinderen? Waarom blijft deze indicator en mede-oorzaak van de achterblijvende onderwijskwaliteit toch zo in de mist hangen? Waarom mogen Nederlandse ouders niet weten welke gevolgen het falende beleid van de politiek en de aan het pluche hangende werkgevers heeft voor hun kinderen?

Ik zeg: laat de politiek verantwoordelijken hun mooie praatjes inslikken, maak een eind aan hun onwetende betutteling en onderwaardering van de mensen die nu al voor de klas staan.

Meneer Rosenmöller, voorzitter van de Voortgezet Onderwijs Raad, wilt u ons daarbij helpen? Als u wilt dat het echt wat wordt met de onderwijskwaliteit van Nederland, dan zult u goede leraren in staat moeten stellen goede lessen te geven.

Zorg voor bevoegde leraren en faciliteer hen in tijd en geld en geef hen autonomie. Dan zorgen wij voor die kwaliteit. Want wij zijn de professionals en niemand anders.

Mijnheer Rosenmöller, ik feliciteer u met de Gouden Dijsselbloem 2013.

Peter Althuisen, voorzitter Leraren in Actie, 2014